

marec 2002
številka 3
letnik XXXIII

Logaške novice

OBVESTILO ZA JAVNOST

Na seji Območnih združenj Rdečega križa Notranjske regije (Vrhnika, Logatec, Cerknica, Bloke, Loška dolina, Postojna, Ilirska Bistrica), ki je bila v petek, 1. marca 2001, smo oblikovali nekatera stališča v zvezi z nedavnimi aktualnimi dogodki Rdečega križa Slovenije.

Poudarjamo, da smo Območna združenja Rdečega križa samostojne pravne osebe. V okviru javnih pooblastil, ki izhajajo iz Zakona o Rdečem križu, izvajamo programe nacionalnega pomena (krvodajalstvo, prva pomoč, poizvedovalna dejavnost...) in programe, s katerimi izvajamo socialno in humanitarno dejavnost in so naravnani na zmanjševanje socialnih stisk ljudi, ki živijo na območjih našega delovanja.

Finančna sredstva za delovanje si Območna združenja RK, kljub temu, da izvajamo programe iz naslova javnih pooblastil nacionalne organizacije RKS v skladu z načeli delovanja Rdečega križa, zagotavljajo sama. Financiranje za delovanje Območnih združenj RK je v večini primerov urejeno v okviru občinskih proračunov in drugih lokalnih virov. Dosej smo iz sredstev nacionalnega RKS prejeli le del sredstev za kritje materialnih stroškov za organiziranje krvodajalskih akcij (920 sit/krvodajalca).

Poleg programov iz naslova javnih pooblastil pa izvajamo tudi programe, ki so naravnani glede na potrebe in specifično lokalnega področja, ki ga pokrivamo. Tudi za izvajanje teh programov, ki so naravnani predvsem na humanitarno pomoč ljudem v stiski, pridobivamo in zagotavljamo sredstva z velikimi težavami in napori sami.

O spornem poslovanju RKS smo bili večinoma informirani preko medijev. Pred tem nam je bilo na organih RKS in preko funkcionarjev RKS (generalnega sekretarja in njegovih pomočnic) zagotovljeno, da je poslovanje nacionalnega RKS urejeno in v skladu z Zakonom o Rdečem križu ter mednarodnimi predpisi in načeli o delovanju Rdečega križa in smo tem informacijam zaupali.

Območne organizacije RK smo ogorčene spričo ugotovitev o spornem poslovanju RKS, saj je s tem močno prizadet ugled te humanitarne organizacije, ki deluje v Sloveniji že preko 120 let in je bila vseskozi organizacija, ki je znala prisluhniti ljudem v stiski. Menimo, da je grobo zlorabljeno zaupanje ljudi, predvsem pa ime organizacije.

Posledice, nastale v vzdušju ugotovljenih spornih dejanj javnega mnenja, se že odzivajo skozi nezaupanje v organizacijo in v naše delo na terenu in tudi v naše poslovanje.

Ker se sporne zadeve odvijajo v okviru RKS in ne v Območnih združenjih RK želimo, da se programi, ki so že utečeni, v katere smo vložili ogromno dela in truda, nemoteno odvijajo tudi v bodoče, saj so najbolj prizadeti tisti ljudje, ki našo pomoč in podporo resnično potrebujejo.

Logatec, 06. 03. 2002

OZ RK Logatec

7. februarja smo šli na koncert v Logatec. Odšli smo ob 8.00. Ko smo prispeli v Logatec, smo tam imeli še dve uri, potem smo šli v Narodni dom. In smo poslušali pihalni orkester. Najbolj mi je bilo všeč to, da je eden igral kot racman. Ena skladba mi je bila zelo všeč in ta skladba je govorila o tem, kako glasbeniki gredo v veselje in nazaj. V glavnem, vse je bilo še kar v redu.

Kaja Židanek, 3. razred, POŠ Laze

Občni zbor ZŠAM Logatec

23. februarja letos so se člani ZŠAM Logatec zbrali na 44. rednem občnem zboru.

Občnega zbora ZŠAM Logatec so se udeležili tudi predstavniki ZŠAM Dolomiti, Cerknica, Vrhnika, SAP Ljubljana, Postojna, Žiri in predstavnik ZZŠAM Slovenije g. Zevnik.

V letu 2001 so se predstavniki ZŠAM Logatec udeležili občnih zborov sosednjih društev in sicer ZŠAM Cerknica, Vrhnika, Postojna, Žiri, SAP Ljubljana in Dolomiti Ljubljana. Udeležili so se tudi redne letne skupščine ZZŠAM v Ljubljani. Sodelovali so pri izvedbi Olimpijskega teka pri tekaškem smučarskem klubu Valkarton, kjer je bilo aktivnih preko 30 članov društva. Prav tako so se člani udeležili tudi družabnega sre-

čanja na Rogli, ki je bilo 29. julija in z udeležbo na tem srečanju so proslavili tudi svoj stanovski praznik in sicer 13. julij, ki je dan šoferjev in avtomehanikov.

Udeležili so se, tako kot že nekaj let, družabnega srečanja balinarjev, ki ga organizira ZŠAM Idrija in na katerem so se člani športniki zopet dobro izkazali.

V okviru društva pa so organizirali tudi izleta "Potep po Dolenjski" in "Koča pri Sedmerih jezerih".

Zelo dejavni pa so seveda bili tudi v akcijah, kot je Varna pot v šolo, in pri opravljanju kolesarskih izpitov naših osnovnošolcev.

Predstavili so tudi nekaj smernic za leto 2002. Namen in naloga društva

je, da širi prometno, tehnično in varnostno kulturo v prometu, da razvija in širi prijateljstvo in posebej posebno pozornost prometni preventivi in vzgoji v cestnem prometu. Želijo si pridobiti tudi čim več prevozov z njihovim avtobusom, tako v Občini Logatec kot tudi v okolici. Seveda bodo sodelovali tudi v akciji "Prvi šolski dnevi", "Kaj veš o prometu" in "Vzorni voznik". Člani bodo poskrbeli tudi za svojo sprostitev in tako organizirali športna tekmovanja, srečanja članov, izlet in ostale družabne dejavnosti.

S članskimi uniformami in društvenim praporom bodo sodelovali na proslavah v domačem

kraju, sosednjih krajih, republiki in drugih državah. Podeljevali so tudi stažne značke. Podelili so jih kar 26, od teh naj prav posebej poudarim člana, ki sta v društvu že 45 let in sta tudi ustanovna člana ZŠAM Logatec, to sta g. Ludvik Jančar in g. Janez Arhar. S podelitvijo značk pa so zaključili uradni del občnega zbora, ki se je nadaljeval v smislu družabnega srečanja, na katerem ni manjkalo jedače in pijače pa tudi glasbenih ritmov, ki jih je letos zaigral g. Peter Hodnik in ob katerih so se lahko zavrteli s svojimi soprogami.

Katarina Čuk

Občina Logatec pripravlja v sodelovanju z GIZ Podjetnost in Zavodom za razvoj družinskega in ženskega podjetništva »META«, poldnevno delavnico »Kako koristno uporabiti informacije v svojem poslovnem okolju«

Delavnica bo potekala 27. marca 2002, od 16. do 19. ure v prostorih Knjižnice Logatec, Tržaška 44, Logatec.

Na brezplačni delavnici boste slišali, kako koristno informacijo najti in jo tudi učinkovito uporabiti pri vsakdanjem delu, ali iskanju novih priložnosti. Izvedeli boste o tem, kaj zanimivega in koristnega počne občina, kaj ponuja e-uprava, za tiste podjetne in samozaposlene pa smo pripravili tudi predstavitev učinkovitega programa za vodenje knjig, ki ga boste lahko preskusili kar na licu mesta.

PROGRAM DELAVNICE:

KAKO KORISTNO UPORABITI INFORMACIJE V SVOJEM POSLOVNEM OKOLJU:

Naše poslovno okolje: lokalno, regionalno, državno

Praktični prikaz on-line povezave z različnimi poslovnimi bazami:

- osnovne informacije o vladi, državi, zakonih, predpisih, gospodarstvu, obrti
- banitetne informacije in zakaj so potrebne
- poslovne aplikacije za domačo rabo (samozaposlitve, male obrti, mala podjetja)
- Uporaba informacijske tehnologije za povečanje konkurenčnosti računalniško elektronsko poslovanje
- informacijska tehnologija in konkurenčnost
- vpliv uporabe informacijske tehnologije na vsakdanje življenje

Za vse dodatne informacije smo vam na voljo na naši brezplačni številki 080 11 50, ali pa na občini Moravče: 7231-035.

POROČILO O KULTURNI PRIREDITVI

7. februarja smo odšli na koncert pihalnega orkestra. Ob 7.30 smo se odpeljali v Logatec. Tam smo imeli pouk. Potem smo šli peš v Narodni dom. Tam smo si ogledali predstavo pihalnega orkestra. Pihalni orkester je bil od 10 do 11 ure. Nato smo si imeli pouk in se kosilo in nato domov. Zanimivo mi je bilo skladla Zemlja pleše.

Denis
Suomenjy

Kaj, kako in zakaj

PREJELI SMO

AGONIJA ČASOPISA LOGAŠKE NOVICE

Vedno bolj se v slovenski javnosti oblikuje stališče, da potrebujemo medije, ki bodo celovito in objektivno seznanjali javnost o dogodkih v slovenskem prostoru.

Če je to res, na kar nas opozarjajo strokovnjaki oziroma novinarji, potem velja pripomniti, da je Logatec kraj s prek 10.000 prebivalci, ki prav tako želijo biti celostno informirani o vseh dogajanjih. Kar z drugimi besedami pomeni, da bi se morala občina potruditi za čim večjo informiranost prebivalcev. Ker je obveščena pravica vsakega občana, je tudi dolžnost občine, da informiranje omogoča.

Nasprotno, pa smo bili bralci Logaških novic seznanjeni v zadnji izdaji in v časopisu Delo z dne 11. januarja 2002, da se časopis ukinja, ker je izdajatelj podal odpoved sodelovanja iz razlogov, ki so navedeni v omenjenih medijih. To je torej konec agonije in morda konec Logaških novic, ki so bile zaradi finančnih težav ali zaradi drugih, nam neznanih razlogov, verjetno odpisane že veliko pred tem. V preteklosti je občina morala nameniti veliko denarja za medijski projekt (Notranjski radio), za katerega je bilo že na samem začetku jasno, da je prevelik zalogaj za logaško občino, pa se je vseeno realiziral. Zato menim, da razlog ni zgolj v financiranju, temveč je globlji.

Zaradi lažjega razumevanja dogodkov v zvezi s časopisom Logaške novice je prav, da kronološko zasledujemo problem izhajanja Logaških novic.

Občinski svet je že v letu 1999 razpravljalo o možnostih zmanjšanja stroškov za izdajanje časopisa Logaške novice, kar pa naj ne bi vplivalo na vsebino časopisa. Sprejet je bil sklep, da občina in sofinancira samo lastne objave, ker je to ceneje kot v Uradnem listu, za izdajanje časopisa pa prek razpisa pridobi koncesionarja, ki bi tudi s komercialnim delom objav pokrival del stroškov. Tako je bilo kot izdajatelj Logaških novic izbrano podjetje Mali d.o.o. Zaradi naraščanja stroškov izdajanja je julija 2001 občinski svet na predlog župana sprejel sklep, da se uvede naročnina 270 SIT na izvod. Občina pa se je obvezala, da zakupi 2 strani in v prilogi objavlja uradne objave.

Pobuda svetniške skupine SDS, ki se je zavzemala za to, da morajo Logaške novice priti v vsako hišo brezplačno, pa ni padla na plodna tla, saj je občinski svet sprejel sklep o predlagani ceni posameznega izvoda.

Občinski urad je sicer napovedal ponovno reševanje tega problema in bolj celovito vključitvijo vseh medijev v občini (tudi kableske TV in radia) in s pripravo strategije nameraval pripraviti strategijo obveščanja vseh občanov do poletja. Med tem pa bo časopis prenehal izhajati. Ali je takšen način edina možna rešitev, bo verjetno pokazal čas. Dejstvo je, da vsaj za nekaj mesecev bo zaradi takega načina reševanja nastala vrzel v obveščanju javnosti.

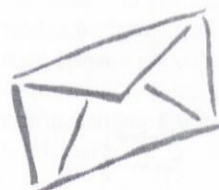
Razumljivo je, da ima občina obveznosti do vseh uporabnikov proračunskega denarja, ki ga ni nikdar dovolj, vendar zato ne sme zmanjševati finančnih sredstev prav pri izhajanju Logaških novic, ker je to edini medij v tem prostoru, ki pride v vsako hišo in obvešča občane o vseh dogodkih.

Ob uvedbi naročnine se je izkazalo, da Logaške novice vendarle niso časopis, ki bi zadovoljil večino občanov, kar se je izkazalo z prodanim številom izvodov. Razlogi so lahko tudi v pluralnosti prikaza stališč in mnenj v prispevkih, komentarjih o dogodkih oziroma pričakovanju različnih interesov posameznih bralcev.

Kakovost obveščanja bi lahko dvignila izdajateljica Logaških novic tako, da bi omogočila vsem, ki sooblikujejo občinsko politiko, možnost posredovanja svojih mnenj in stališč o dogodkih in logaškem prostoru.

Vsekakor upamo, da bo ta časopis, ki ima že bogato zgodovinsko tradicijo, izhajal brez zastojev vsak mesec brezplačno, prišel v vsako gospodinjstvo in zadovoljil z vsebino vsakega občana občine Logatec.

Ladka Furlan
Predsednica OO SDS Logatec

objavili smo ...

Pred vami je zadnja številka občinskega glasila Logaške novice, ki jo je še izdalo podjetje Mali d. o. o., ki je leta 1999 z Občino Logatec sklenilo Pogodbo o izdajanju in distribuiranju tega časopisa.

V dveh letih in pol, kar je podjetje izdajalo časopis, smo vam kar nekajkrat skušali pojasniti razmere in odločitve, ki so se dogajale in zgodile v zvezi s časopisom. Nekateri ste jih prebrali podrobno in ste z njimi seznanjeni, večine pa ta "politika okrog izdajanja in izhajanja" - če lahko tako zapišem - ni zanimala in jih ne zanima.

Pa vendar menim, da moramo danes, v zadnji številki Logaških novic, še enkrat pojasniti, kaj se je prevzaprav dogajalo.

Z Logaškimi novicami, ki jih je dve leti delala novinarska ekipa, ki jo je okrog sebe zbral Anton Mali, ste bili v veliki večini zadovoljni. Prav vsi gotovo ne in tega tudi nismo pričakovali. Ljudje smo si pač različni, imamo različne poglede na svet, različno razmišljamo. A dejstvo, ki ste nam ga priznali vsi, je, da so Logaške novice v domove po vsej občini prinašale informacije, ki jih drugje ne bi dobili. To pa je tudi bil naš cilj. Izpolnili smo ga. In ves čas mislili, da bomo časopis ustvarjali vsaj štiri leta, za kolikor časa je tudi bila sklenjena pogodba. Obrnilo se je drugače.

V pismu bralcev, ki ga objavljamo v tej zadnji številki skuša predsednica OO SDS Logatec pojasniti kronologijo težav okrog izhajanja novic. Lepo in prav. A eden od podatkov, ki jih je zbrala, ne drži in je celo popolnoma napačen. Namreč, da je "zaradi naraščanja stroškov izdajanja julija 2001 občinski svet na predlog župana sprejel sklep, da se uvede naročnina 270 SIT na izvod." Občinski svet je na predlog župana dejansko sprejel sklep, da se uvede naročnina, vsekakor pa to ni bilo zaradi naraščanja stroškov izhajanja, pač pa zato, ker ta isti občinski svet v proračunu za leto 2001 zmanjšal višino denarja namenjenega za izdajanje Logaških novic. Na predlog župana (ki je predlagatelj proračuna) so torej občinski svetniki zmanjšali s skoraj štirih milijonov na 2 milijona 100 tisoč tolarjev - ne da bi kdo o tem prej povprašal izdajatelja oziroma mu sporočil, da občina v proračunu ni zagotovila sredstev, ki bi jih morala plačevati po pogodbi. To je bilo na seji občinskega sveta tako županu kot občinskim svetnikom tudi pojasnjeno, čeprav so se nekateri svetniki takrat oglašali, da je to laž in da oni niso vedeli, kaj pomeni zmanjšanje sredstev. Tudi prav. Dejstvo je, da niso narasli stroški izdajanja, pač pa je občina krepko zategnila mošnjček.

O tem, kdo je kriv, zakaj je kriv, če sploh lahko krivdo pripišemo le enemu, nima

• Leto 2000: Logaške novice izhajajo redno mesečno, do 7. v mesecu, kot je določeno s pogodbo. Ljudje so jih sprejeli za svoje, vedno več je odziva - tako pisem kot tudi kritik (pozitivnih in negativnih) po telefonu ali v osebnih razgovorih.

• Marec 2001: občinski svetniki so sprejeli logaški občinski proračun za leto 2001.

• Marec 2001: izdajatelj opazi, da je v proračunu za izdajanje Logaških novic namenjenih skoraj za polovico manj denarja kot leto poprej. Na uredniškem sestanku razpravljajo o tem, kaj to pomeni za nadaljnje izhajanje Logaških novic in ugotovijo, da Občina Logatec z dvema milijoni 100 tisoč tolarji ne more poravnati svojih obveznosti do

dve strani v Logaških novicah za svoje potrebe in se obveže, da bo v prilogi objavljala uradne objave. Občinski svet sklene tudi, da bo o Logaških novicah ponovno razpravljalo v decembru 2001 na podlagi poročila, ki ga bo pripravila občinska uprava v sodelovanju z izdajateljem.

• Julij 2001: Prva številka Logaških novic, katero so prebivalci občine Logatec morali plačati. Odzivi so zelo različni: večina jih je prizadetih, ker morajo časopis, ki je vseskozi bil nekakšna dobrina, plačevati.

• Julij - december 2001: Izdajatelj izda 6 števil Logaških novic, ki se financirajo iz treh virov: naročnina, reklamni oglasi, plačilo za zakup dveh strani Občine Logatec.

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 70/00) in 18. člena Statuta Občine Logatec (LN, št. 5/99) ter 19. člena Poslovnika Občinskega sveta (LN, št. 5/99) je Občinski svet Občine Logatec na svoji 20. redni seji, dne 12.6.2001, sprejel naslednji

S K L E P

I.

Od 1. julija 2001 se za Logaške novice uvede naročnina v višini 270,00 SIT za izvod.

II.

Občina Logatec zakupi dve strani v Logaških novicah za svoje potrebe in se obveže v prilogi objavljati uradne objave.

III.

Občinski svet bo o Logaških novicah ponovno razpravljalo v decembru 2001 na podlagi poročila, ki ga bo pripravila občinska uprava v sodelovanju z izdajateljem.

IV.

Ta sklep velja takoj.

OBČINA LOGATEC
OBČINSKI SVET

Štev.: 414-10/01-8
Datum: 13.6.2001

VROČITI:

- župan g. Janez NAGODE,
- direktorica občinske uprave ga. Alenka GORZA JEREB,
- MALI, d.o.o. Logatec, g. Anton MALI,
- proračun občine ga. Marija MIHELIČ,
- spis,
- arhiv.

smisla razpravljati. Vsak ima svojo resnico. Tudi resnic je vedno več. Dejanski podatki so tisti, ki so najbolj (kolikor se le da) objektivni. In le na osnovi dejanskih resnic si vsak lahko sam ustvari svojo. Naj torej spregovorijo podatki:

- 1. septembra 1999 sta Občina Logatec in podjetje Mali, d. o. o. podpisala Pogodbo o prevzemu izdajanja in distribucije časopisa Logaške novice, za obdobje štirih let, z možnostjo podaljšanja.
- Že avgusta 1999 se je pričela oblikovati ekipa nadebudnih novinarjev, ki kot prvo izda septembersko številko logaških novic.

časopisa, ki so določene v pogodbi.

• Marec 2001: Izdajatelj opozori župana Občine Logatec, Janeza Nagodeta, na nastalo situacijo.

• April 2001: že aprila 2001 v osnutku aneksa (ki nikdar ni bil podpisan in sprejet) občina napove, da bo v letu 2001 Občina Logatec pridobila sklep Občinskega sveta, s katerim se bo uvedla naročnina za Logaške novice.

• Junij 2001: Na predlog župana Občinski svet sprejme sklep, s katerim uvede naročnino v višini 270 sit na izvod Logaških novic. Sklene, da Občina Logatec zakupi

• Avgust, september 2001: Izdajatelj časopisa Logaške novice opozarja Občino Logatec (župana Janeza Nagodeta in direktorico Občinske uprave Alenko Gorza Jereb), da morajo pravno urediti status izdajanja Logaških novic in podpisati aneks k pogodbi iz leta 1999. Sam sklep Občinskega sveta je namreč premalo, saj je občina le ena stran v pogodbenem odnosu. Ta sklep mora "sprejeti" oziroma se z njim strinjati tudi izdajatelj, torej bi bilo treba podpisati dodatek k pogodbi. V njem bi določili tudi ostala razmerja, ki so odvisna od uvedbe naročnine oziroma so se zaradi tega spremenila.

o Logaških novicah

**HODILIM SMO NARAVNOST - NE
LEVO, NE DESNO.
NA NAS SO JEZNI DESNI IN
LEVI.**

**NEKATERI NE PRENESEJO
OBJEKTIVNOSTI, ŽELIJO SI LE
HVALO.
MI SE NE (PRO)DAMO.**

**V LOGAŠKI NOVICAH NAS NI
VEČ, A KLJUB VSEMU
OSTAJAMO Z VAMI ...**

KOMU SMO BILI TRN V PETI ?

Poročilo o učni uri

27. februarja smo v šoli gledali videokaseto. Gospod Dani nam je govoril o Mlekarni Krepko, d. o. o., kako naredijo kefir, jogurt, sir in skutko. Mlekar pripelje mleko, ga premeša in s kuhalnico da mleko v lonček in gre v laboratorij. Tam pregleda mleko, če je dobro. V mlekarni imajo sode, kamor dajo mleko, imajo posode, podobne kadi. Tam delajo sir. Porabijo veliko vode. Najbolj mi je bilo všeč v laboratoriju.

Katja Vrabc, 3. razred, POŠ Laze

27. februarja smo imeli učno uro. V zbornici smo gledali video kaseto o mlekarni v Lazah. Ogleдали smo si delo v laboratoriju in v sirarni - kako pridelujejo sir in kako pridelujejo kefir. Povedal nam je, s čim režejo sir. G. Dani nam je vse razložil. Ko smo si ogleдали videokaseto, smo šli v razred in smo morali napisati spis o mlečnih izdelkih. Jaz sem si izbral temo, kako pridelujejo sir Domača Fetka. Najbolj zanimiva je bila pridelava sira.

Miha Petrič, 4. razred, POŠ Laze

To je bilo 27. februarja. V šolo je prišel gospod Dani iz Mlekarni Krepko, d. o. o. Ogleдали smo si kaseto o mlekarni in kako delajo mleko ali kefir.

Videla sem, kako so kefirje v jogurtove lončke dajali. Povedal je, kako so oni delali in kako je delo izpadlo. Najbolj lepo je bilo, ko so preverjali, če je kaj notri ostalo, kakšna majhna mušica ali kaj takega.

Končalo se je tako, da je mleko ali kefir že pripravljen za nakupovanje.

Najbolj zanimivo mi je bilo, ko so izdelovali kefir.

Almedina Ibrišimović, 3. razred, POŠ Laze

Poročilo o kulturni prireditvi

7. februarja smo odšli ob 7.30 v Logatec. Tam smo imeli pouk. Nato smo se obuli in oblekli ter odšli v Narodni dom. Prišli so glasbeniki. Njihov dirigent nam je postavil nekaj vprašanj. Na večino smo odgovorili. Franci je bil zelo zabaven in mi smo ga smeje poslušali. Zaigrali so nekaj skladb. Ta prireditev mi je bila zelo všeč.

Andrej Puntar, 4. razred, POŠ Laze

7. februarja smo odšli na koncert pihalnega orkestra. Ob 7.30 smo se odpeljali v Logatec. Tam smo imeli pouk. Potem smo šli peš v Narodni dom. Tam smo si ogleдали predstavo pihalnega orkestra. Pihalni orkester je bil od 10. do 11. ure. Nato smo še imeli pouk in še kosilo in nato domov. Zanimiva mi je bila skladba Zemlja pleše.

Denis Šušmelj, 4. razred, POŠ Laze

svetniki sklenejo, da ostane naročnina na Logaške novice nespremenjena, ne da bi o tem vprašali izdajatelja.

- 21. december 2001: Izdajatelj se odloči in zaradi nerešenih pravno-formalnih zadev (dodatek k pogodbi) **da odpoved Pogodbe** o prevzemu izdajanja in distribucije časopisa Logaške novice, s trimesečnim odpovednim rokom, kot je zapisano v prvotni in edini pogodbi iz leta 1999. Občino tudi obvesti, da je mogoče, da le-ta v trimesečnem odpovednem roku sama poskrbi za izvedbo plačila naročnin in distribucijo časopisa.
- Januar, februar, marec 2001: Izdajatelj izda še zadnje tri številke časopisa Logaške novice.
- Februar 2002: V proračunu Občine Logatec za leto 2002 se je **(kar naenkrat)** spet našel denar za izdajanje Logaških novic: občinski svetniki so na predlog župana za izdajanje Logaških novic namenili 4 milijone in pol.

Tako, to je veliko, prav gotovo pa še ni vse. A zagotovo dovolj, da vidite, kako so potekale stvari. Preveč besed, takšnih ali drugačnih, je bilo že izgovorjenih okrog Logaških novic. Če bi se več denarja v občinskem proračunu našlo že prej, do razprav okoli izdajanja sploh ne bi prišlo. Tako pa smo sodelavci, ki smo ustvarjali ta časopis, dobili vtis, da ni bilo krivo pomanjkanje denarja, pač pa to, da naši prispevki niso bili všeč tistim, ki delijo občinski denar. Čeprav tega uradno nihče ni rekel, so nam dali vedeti drugače. Kako bi si vi drugače razlagali dejstvo, da je občina kar naenkrat, potem, ko je prejela odpoved izdajatelja, v letošnjem proračunu našla še enkrat več denarja in ga namenila za Logaške novice.

Prav so naredili, a žal, nekoliko prepozno. In na škodo vseh tistih občanov, ki ste časopis radi prebirali, kar ste dokazali tudi s tem, da ste se nanj naročili ali ga kupili. **In če pustimo ob strani vse pripetije okrog financiranja časopisa, smo bili sodelavci Logaških novic ves čas zadovoljni z odzivom vas, bralcev. Kar je konec koncev tudi naš cilj.**

*za uredništvo Logaških novic
Petra Trček in Anton Mali*

Tržaška 15, 1370 Logatec
Tel.: (01) 75 90 600
Fax: (01) 75 90 620

Številka: 414-10/01-8
Datum: 14.12.2001

ODVETNIK MARJAN SUŠNIK
Nazorjeva 10
1000 Ljubljana

Zadeva: Pogodba o izdajanju časopisa »Logaške novice«

Spoštovani!

Pošiljam Vam gradivo, ki je bilo pripravljeno za sejo Občinskega sveta občine Logatec za 11.12.2001. Iz predloga sklepa je jasno razvidno, da občina Logatec ni nameravala spreminjati razmerja do Vaše stranke. Do zapletov na seji Občinskega sveta Občine Logatec bi lahko prišlo samo zaradi tega, ker nismo izpolnili sklepa, po katerem bi morali pripraviti poročilo ob sodelovanju z izdajateljem.

7.12.2001 je Vaša stranka poslala dopis s priložo predloga aneksa, 14.12.2001 pa smo prejeli Vaš dopis. O predlogu aneksa smo se dogovarjali že prej (fotokopije priložene), dogovorjene stvari pa smo upoštevali. V začetku naslednjega tedna bomo povabili vašo stranko k podpisu aneksa, kar pa zaradi seje občinskega sveta, ki potegne za sabo obilico delo, do tega trenutka nismo utegnili.

Želim Vam prijeten dan!

V vednost:
MALI, d.o.o.

PREJETO
15.12.2001

- November, december 2001: **Izdajatelj spet opozarja občinsko upravo**, da bi morali izdajanje Logaških novic spraviti v obliko, na podlagi katere se bi lahko decembra dogovarjali, kako naprej ali podaljšati naročnino ali narediti kaj drugega.
- December 2001: Izdana je decembrska številka Logaških novic, zadnja, ki jo je izdajatelj izdal na osnovi polletne naročnine. Kljub večkratnemu opozarjanju **do podpisa dodatka k pogodbi ni prišlo**, zato izdajatelj sklene, da bo počakal, kaj in kako bo na decemberski seji sklenil Občinski svet. O situaciji obvesti nekatere občinske svetnike, o vsem pa sta bila sproti seznanjena tudi občinska svetnika, ki sodelujeta pri Logaških novicah - **Stanislav Nagode iz Hotedršice in Marcel Štefančič**. Slednji je bil celo v uredniškem odboru Logaških novic.
- December 2001: Ker občina v mesecih, odkar je bila uvedena naročnina, ni upoštevala njegovih predlogov, naj se že podpiše aneks, **se izdajatelj odloči, da bo z občinsko upravo komuniciral preko odvetnika**. Odvetniška pisarna mu pripravi predlog aneksa, ki ga pošlje županu Janezu Nagodetu. (Tudi ta aneks nikdar ni bil podposan.)
- 14. december 2001: Župan Janez Nagode v dopisu odvetniku navaja, da bodo izdajatelja povabili k podpisu aneksa "v začetku naslednjega tedna", kar pa se ne zgodi.
- 20. december 2001: Na seji sveta le eden od občinskih svetnikov opozori župana in ostale svetnike na težavo, ki je nastala zaradi nepodpisanega aneksa, a razprava se nadaljuje v drugo smer. Občinski

ODVETNIK MARJAN SUŠNIK

Nazorjeva ulica 10, Ljubljana
E-mail: marjan.susnik@siol.net

(01) 252-71-95, fax (01) 252-71-96
GSM 041/677-035

Občina Logatec
Tržaška 15
Župan g. Janez Nagode

1370 Logatec

ZADEVA: Pogodba o izdajanju časopisa "Logaške novice" - odpoved pogodbe

Spoštovani!

V zvezi z Vašim odgovorom, datiranim z 18.12.2001 pod št. 414-10/01-8, na predloženi Dodatek št. 1 k Pogodbi o prevzemu izdajanja in distribucije časopisa "Logaške novice". Vam kot pooblaščenec družbe MALI, založniško in trgovsko podjetje d.o.o. sporočam, da so Vaše pripombe ujemljene v delu, ki se nanaša na točko 10. Pogodbe. V 4. členu Dodatka je dejansko prišlo do pomote in je navedeni člen razumeti tako, da se za točko 10 Pogodbe doda nova točka 10. a, katere tekst je naveden v 4. členu, zato sedanja točka 10 Pogodbe ostane nespremenjena.

Vendar pa so določbe Dodatka sedaj nepomembne, ker se je moja stranka odločila, da zaradi poslovno - ekonomskih razlogov odstopi od Pogodbe. Zato Vam po nalogu in s pooblastitvijo moje stanke družbe MALI, založniško in trgovsko podjetje, d.o.o. na podlagi 10. točke Pogodbe o prevzemu izdajanja in distribucije časopisa "Logaške novice", sklenjene dne 1.09.1999, dajem

o d p o v e d

navedene Pogodbe o prevzemu izdajanja in distribucije časopisa "Logaške novice" z dne 1.09.1999 s 3 (tri) mesečnim odpovednim rokom, ki prične teči od prejema te odpovedi dalje. Navedna odpoved Pogodbe pomeni, da bo moja stranka v času odpovednega roka izdala in distribuirala še tri izdaje časopisa (januar, februar in marec 2002) na brezplačni osnovi v skladu s sklenjeno Pogodbo.

Moja stranka je pripravljena tudi na dogovor o skrajšanju 3 mesečnega odpovednega roka, vendar je to mogoče le s sklenitvijo dodatka k Pogodbi. Prav tako je mogoče, da Občina v 3. mesečnem odpovednem roku sama poskrbi za izvedbo plačila naročnin in distribucijo časopisa.

Lep pozdrav!

V Ljubljani, dne 21.12.2001

odvetnik Marjan Sušnik

V vednost:
MALI d.o.o.
Čevica 4

1370 Logatec

Zakaj je potrebno odpraviti splošno vojaško obveznost?

K predlogu skupine poslancev za ukinitev splošne vojaške obveznosti

O profesionalizaciji slovenske vojske se v Sloveniji že dalj časa govori, saj so realne razmere to temo aktualizirale že pred leti. Dejstvo je, da se naborni kontingent postopno zmanjšuje. Še bolj problematično je, da je le okrog 50 odstotkov nabornikov ocenjenih kot sposobnih za vojaško službo (leta 1996 sposobnih 60,15%, leta 2000 samo še 47,9%). Okoli 16% vojakov je odpuščenih z vojaškega roka zaradi zdravstvenih in psihičnih razlogov. Število obveznikov, ki uveljavlja ugovor vesti vojaški dolžnosti, je od 135 v letu 1992 naraslo na 3250 v letu 2001. Spreminja se tudi mednarodno okolje. Interes nacionalne varnosti ne zahteva več obveznega davka v obliki vojaške obveznosti od svojih državljanov. Poleg držav, Belgija, Francija, Velika Britanija, Irska, Luksemburg, Nizozemska, so se za njeno ukinjanje v zadnjem času že odločile tudi Madžarska, Italija, Rusija, Portugalska, Španija in Bolgarija. Celo Rusija, ki ima enega najnižjih dohodkov na prebivalca v Evropi in velikanski vojaški aparat, se je odločila za ukinitev splošne vojaške obveznosti do leta 2010, kar je bolj ambiciozno od načrtov slovenskega obrambnega ministrstva.

SDS je že jeseni 1999 sprejela resolucijo, v kateri predlaga nadomestitev sedanjega sistema popolnjenja slovenske vojske preko vojaške obveznosti s profesionalno vojsko v kombinaciji s prostovoljno rezervo. V obširni razpravi ob konferenci SDS jeseni leta 1999 v Mariboru smo predstavili tudi podrobnejši okvir novega sistema skupaj s finančnimi okviri. Razprava traja že tretje leto, dejansko pa se v praksi ni veliko premaknilo. Vlada ni prislunila našim predlogom, temveč je v Splošno dolgoročni program razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 97/2001) zapisala, da se bo v naslednjem srednjeročnem obdobju ohranil naborni sistem in na njem temelječe popolnjenje vojske in hkrati uvajalo potrebne novosti pri popolnjenju s poklicnimi pripadniki (2.3. Izhodišča za nadaljnje preoblikovanje, razvoj in opremljanje Slovenske vojske). S programom je določeno tudi, da se bo v letih 2004 in 2005 ponovno preveril obseg pa tudi struktura Slovenske vojske, ki se jo bo po potrebi dopolnilo glede na spremembe v varnostnem okolju. Proučen bo tudi sistem služenja vojaškega roka in predlagane morebitne dolgoročne spremembe pri opravljanju te državljske dolžnosti. Nujne odločitve so bile s tem programom enostavno preložene na naslednji mandat. Ko bodo razmere še bistveno težje in bo časa za gladek prehod iz enega sistema popolnjenja v drugega še bistveno manj.

Lani sprejeta resolucija o nacionalni varnosti je sicer odprla možnost potrebnim reformam, vendar pa je vlada hkrati spremenila nekatere konceptualne dokumente, ki jih je v predpripravo obrambni reformi sprejela Bajukova vlada poleti 2000. V času Bajukove vlade je bil na Ministrstvu za obrambo izdelan tudi podrobnejši projekt profesionalizacije oziroma pridobivanja in usposabljanja poklicnih vojakov in podčastnikov. Trenutno zaprašen leži nekje v predalih. Hkrati pa ministrstvo za obrambo februarja 2002 ugotavlja, da dosedanj cilj zaposlitve 300 novih profesionalnih vojakov na leto ni bil dosežen še niti v enem letu. Kljub zagotovitvi NATO že leta 1997, da bo Republika Slovenija v enem letu popolnila bataljon za sodelovanje v mednarodnih operacijah s 700 pripadniki, je bil leta 2000 popolnjen le s 225 pripadniki, januarja 2002 pa s 412 pripadniki. Stalna sestava Slovenske vojske je bila popolnjena 67% (mirnodobna formacija) in podobno. Do zastojev je prihajalo predvsem po letu 1994, čeprav bi moralo biti obratno, saj je DZ ravno v začetku tega leta sprejel zakon o temeljnih razvojnih programih za obrambo, ki bi lahko zagotovil več kot dobro materialno podlago nadaljnjega razvoja. Prej, v letih 1991-1994 je bila dinamika precej boljša. Tako je bilo pred osamosvojitvijo zaposleno v Republiškem sekretariatu za ljudsko

obrambo in Republiškem štabu Teritorialne obrambe skupno 197 delavcev, konec leta 1991 pa 2744 ter konec 1992 že 4374, od tega v Teritorialni obrambi 3689. Kljub novemu zakonu je trend obrambnih izdatkov glede na dele BDP od 2,05% BDP v letu 1992 padel tako, da je v letu 2000 znašal le še 1,22% in šele v letu 2001 je bil ta trend zaustavljen (1,44 % BDP). Sredstva so se trošila tudi za neprimerno opremo in oborožitev, vrh takšnega ravnanja pa predstavlja nakup civilnega vladnega letala na račun sredstev za modernizacijo Slovenske vojske.

Nedavno vložene spremembe in dopolnitve zakona o vojaški dolžnosti so zgolj to, kar govori naslov zakona. Z njimi se ne odločamo o tem, kakšna bo poklicna vojska in prostovoljna rezerva in koliko bo reforma stala. To bo moral zakonodajalec določiti v spremembah zakona o obrambi in podzakonskih aktih. Smiselno bi bilo, da se te spremembe sprejemajo istočasno. Ob predstavitvi zakona so predlagatelji omenjene spremembe jasno povedali, da predlagajo reformo v okviru doslej predvidenih sredstev, ki jih je Državni zbor določil v programu razvoja SV za naslednjih 10 let. Zato so očitki, ki so temu sledili, že da je tak predlog predrag, povsem neutemeljeni. Zavračajo jih tudi vladne študije. Tako ministrstvo za obrambo v uradnem gradivu "Študija primera Slovenije" (Obramboslovni raziskovalni center, Fakulteta za družbene vede) in "Študija o možnostih prehoda na poklicno popolnjenje Slovenske vojske v Republiki Sloveniji" (Center za strateške študije, Ministrstvo za obrambo) za obravnavo na svetu za varnostna vprašanja ugotavlja, da bi prehod na poklicno popolnjenje oboroženih sil neznatno vplival na celotno narodno gospodarstvo oziroma na družbeni proizvod. Primerjava med sedanjim modelom popolnjenja SV na podlagi splošne vojaške obveznosti ter predlogom poklicne vojske in prostovoljne rezerve kaže, da bi v enem letu za sedanji sistem potrebovali 43 milijard SIT za stroške osebja, medtem ko bi za kombinacijo poklicne vojske in prostovoljne rezerve potrebovali 39,6 milijard SIT za stroške osebja. Vladna študija pri tem upošteva večje število poklicnih vojakov, kot jih Slovenija v miru dejansko potrebuje (835 častnikov, 1280 podčastnikov, 8000 vojakov ter 918 civilnih uslužbencev). Izračuni Odbora za obrambo, ki deluje v okviru Strateškega sveta SDS, so pokazali, da bi bili stroški osebja isti kot danes v primeru, če bi celotni poklicni sestav štel okrog 8.500 poklicnih častnikov, podčastnikov in vojakov. Stroški prostovoljne rezerve (Nacionalne garde, potrebovali bi 14 do 16 tisoč prostovoljcev) po nobenem izračunu ne presegajo stroškov potrebnega usposabljanja obveznikov v rezervi v sedanjem obsegu oz. številu.

Foto: Marjan Garbajs, revija Obramba

Resda zveze NATO načelno ne zanima, kako se vojska članice ali kandidatke za članstvo, popolnjuje. Zahteva pa, da je takšna vojska učinkovita. Glede na zgoraj opisane težave si lahko sami odgovorimo na vprašanje, ali ta kriterij izpolnjujemo (najprej zaradi varnostnih potreb Slovenije, šele nato zaradi drugih), prav tako pa tudi na vprašanje, ali

bodo stalno nove papirnate reforme, ki se jih loteva MO, tokrat res prinesle potrebne izboljšave.

Klub temu, da poslanci vladnih strank niso podpisali predloga zakona o odpravi splošne vojaške obveznosti, pa predstavlja sporočilo iz vladnega sveta za varnostna vprašanja, ki pravi, da so dosegli

visok konsenz glede potrebnosti prostovoljnega načina popolnjenja slovenske vojske, ohrabruje signal. Upajmo, da ne bo ostalo samo pri obljubi in da bo vlada vloženi zakon skupine poslancev s prvopodpisanim Janezom Janšo podprla. V SDS so prepričani, da bi ga bilo potrebno sprejeti že letos, saj bomo v nasprotnem primeru čez

nekaj let prišli v položaj, ko ne bomo imeli ne ustrezne obvezniške in ne poklicne vojske. Bo kdo v tem primeru odgovarjal za tišanje glave v pesek?

Alenka Pavlin
Tiskovna predstavnik SDS

Prispevek je plačala SDS Logatec

Planinci poročajo

27. januar 2002 - 15. tradicionalni trim pohod na Kriško goro - 1471 m.

Manjša skupina planincev PD Logatec se nas je odpeljala iz Logatca v jutranjih urah z osebnimi avtomobili po obvoznici mimo Ljubljane na Gorenjsko, pri Kranju zavila na cesto za Golnik do odcepa lokalne ceste za Zgornje Vetrne, kjer je bilo urejeno parkirišče. Po strmi stezi smo v uri in pol hoje prišli na zasneženi vrh do kočice na Kriški gori; 1582 metrov. Tukaj je močno pihalo in gosta megla je ovirala pogled oz. razgled na okolico. Tu je bilo veliko planincev, nekateri so že odhajali, nekateri so prihajali. Našli smo prostor, da smo pomalicali in se preoblekli, dobili žig in tudi srečke smo kupili, saj PD Križe vsako leto organizira tudi srečelov.

Za pot v dolino smo si navezali dereze, ker so bile palice premalo varne za pot po zasneženi in ledeni stezi proti Zavetišču v Gozdu - 862 m, kamor smo se namenili. Po krajšem postanku smo odšli po cesti 2 km do parkiranih avtomobilov in se srečno odpeljali domov.

8. februar 2002 - Zimski pohod na Čaven - 1242

V jutranjih urah 8. 2. 2002 smo se z avtobusom odpeljali planinci PD Logatec iz Logatca, mimo Črnega vrha in Cola, kjer smo zavili na cesto do 14 km oddaljeno Predmejo. Parkiranih je bilo že veliko avtomobilov. Po dobri uri hoje po zasneženi in poledeneli markirani poti smo prišli do Koče Antona Bavčerja na Čavnu, ki je bila z okolico zavita v meglo. Tako smo bili prikrajšani za razgled Trnovskega gozda, Vipavske doline, Krasa. Čaven je skupno ime za južni rob planote Trnovski gozd. Zaradi megle si nismo ogledali 40 minut oddaljen Kucelj - 1237 m. Naredili smo skupinski posnetek pred kočico, toda fotografija ni uspela. Ker je bil ta dan kulturni praznik, smo se udeležili krajše proslave v ta namen.

Po isti poti smo se iz množično obiskanega pohoda na Čaven vrnili na Predmejo. Z avtobusom smo se odpeljali čez Lokavec, Ajdovščino in Vipavo v kraj Slap, kjer smo imeli degustacijo vina in bili postreženi s toplo malico v čudoviti, s kamnom obokani kleti vinogradnika in kletarja iz Slapa.

Polni lepih vtisov in dobre volje smo se skozi obsijano Vipavsko dolino vračali v Logatec.

Marinka Petkovišek

Planinci poročajo

Trst - Dolina - Dolina reke Glinščice - Meddruštveni pohod Logatec - Cerknica, dne 24. februarja 2002.

V nedeljo, dne 24. februarja 2002 smo se planinci Planinskega društva Logatec in planinskega društva Cerknica z avtobusi, kjer nas je bilo po 24 planincev, v jutranjih urah odpeljali po avtocesti in južno od Kozine zavili proti Krvavemu potoku in na mednarodnemu mejnemu prehodu Kozina opravili mejne formalnosti. Na italijanski strani sta zapustila avtobus dva planinca, ker eden od njih ni imel veljavnega potnega lista. Nato smo se odpeljali mimo Bazovice, Ricmanjev do vasi Boljunec. Napisi na tablah so dvojezični, zato smo se počutili precej domače z ozirom na nam bila znana imena krajev.

Iz vasi Boljunec smo se s planinsko opremo planinci obeh društev z vodičem podali po cesti v dolino reke Glinščice. To je globoka, še nedotaknjena soteska s številnimi gorskimi značilnostmi: potok s slapovi, strme steze, skalovje, primerno za plezanje. Leta 1981 je občina Dolina, na pobudo Unesca, ustanovila Naravni park s turističnim centrom v Boljuncu.

Po strmi stezi smo prišli na Mali vrh, 439 m. Del poti smo hodili ob dobro vidnem vodovodu, ki so ga v II. stoletju po Kristusu zgradili Rimljani za mesto Trst. Z vrha hriba Kras je lepo vidna trasa nekdanje železniške proge, ki je peljala iz Kozine v Trst.

Nato smo se spustili v dolino in prišli mimo cerkvice sv. Marije na Pečeh in še nižje po strugi Potoka do mogočnega slapa. Po skalah smo preplezali do mesta, kjer je slap padal v globino. Dalje smo prišli v majhno vas Botač in se okrepčali v dobro obiskani gostilni, ki je edina v vasi naseljena. Od tu smo se po krajši poti in vsega skupaj štiriurni hoji vrnili v Boljunec. Z avtobusoma smo se nato odpeljali nazaj čez mejni prehod Kozina, mimo Kozine, Klanca pri Kozini, skozi vas Ocizla do vasi Beka, 419 m. Od tukaj smo se peš podali na ogled skupine brezen z lepimi in skrivnostnimi kraškimi pojavi. Pahljačaste vode se razlivajo po slapih in se ustavljajo v podzemnih tolmunčkih, dokler ne dosežejo sifonskega jezera. Po neznanih rovih prebijajo kraški rob in pokukajo na svetlo pri Boljuncu na tržaški strani.

Po enournem ogledu smo se odpeljali do Kozine (pivovarna - gostilna) in se pred odhodom domov poslovili od planincev Planinskega društva Cerknica, s katerimi smo preživeli lep dan v zamejski Sloveniji v sončnem vremenu.

Marinka Petkovišek

Zakaj je potrebno odpraviti splošno vojaško obveznost?

K predlogu skupine poslancev za ukinitve splošne vojaške obveznosti

O profesionalizaciji slovenske vojske se v Sloveniji že dalj časa govori, saj so realne razmere to temo aktualizirale že pred leti. Dejstvo je, da se naborni kontingent postopno zmanjšuje. Še bolj problematično je, da je le okrog 50 odstotkov nabornikov ocenjenih kot sposobnih za vojaško službo (leta 1996 sposobnih 60,15%, leta 2000 samo še 47,9%). Okoli 16% vojakov je odpuščenih z vojaškega roka zaradi zdravstvenih in psihičnih razlogov. Število obveznikov, ki uveljavlja ugovor vesti vojaški dolžnosti, je od 135 v letu 1992 naraslo na 3250 v letu 2001. Spreminja se tudi mednarodno okolje. Interes nacionalne varnosti ne zahteva več obveznega davka v obliki vojaške obveznosti od svojih državljanov. Poleg držav, Belgija, Francija, Velika Britanija, Irska, Luksemburg, Nizozemska, so se za njeno ukinitje v zadnjem času že odločile tudi Madžarska, Italija, Rusija, Portugalska, Španija in Bolgarija. Celotna Rusija, ki ima enega najnižjih dohodkov na prebivalca v Evropi in velikanski vojaški aparat, se je odločila za ukinitve splošne vojaške obveznosti do leta 2010, kar je bolj ambiciozno od načrtov slovenskega obrambnega ministrstva.

SDS je že jeseni 1999 sprejela resolucijo, v kateri predlaga nadomestitev sedanega sistema popolnjevanja slovenske vojske preko vojaške obveznosti s profesionalno vojsko v kombinaciji s prostovoljno rezervo. V obširni razpravi ob konferenci SDS jeseni leta 1999 v Mariboru smo predstavili tudi podrobnejši okvir novega sistema skupaj s finančnimi okviri. Razprava traja že tretje leto, dejansko pa se v praksi ni veliko premaknilo. Vlada ni prislughnila našim predlogom, temveč je v Splošno dolgoročni program razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 97/2001) zapisala, da se bo v naslednjem srednjeročnem obdobju ohranil naborni sistem in na njem temelječe popolnjevanje vojske in hkrati uvajalo potrebne novosti pri popolnjevanju s poklicnimi pripadniki (2.3. Izhodišča za nadaljnje preoblikovanje, razvoj in opremljanje Slovenske vojske). S programom je določeno tudi, da se bo v letih 2004 in 2005 ponovno preveril obseg pa tudi struktura Slovenske vojske, ki se jo bo po potrebi dopolnilo glede na spremembe v varnostnem okolju. Proučen bo tudi sistem služenja vojaškega roka in predlagane morebitne dolgoročne spremembe pri opravljanju te državljanske dolžnosti. Nujne odločitve so bile s tem programom enostavno preložene na naslednji mandat. Ko bodo razmere še bistveno težje in bo časa za gladek prehod iz enega sistema popolnjevanja v drugega še bistveno manj.

Lani sprejeta resolucija o nacionalni varnosti je sicer odprla možnost potrebnim reformam, vendar pa je vlada hkrati spremenila nekatere konceptualne dokumente, ki jih je v predpripravo obrambni reformi sprejela Bajukova vlada poleti 2000. V času Bajukove vlade je bil na Ministrstvu za obrambo izdelan tudi podrobnejši projekt profesionalizacije oziroma pridobivanja in usposabljanja poklicnih vojakov in podčastnikov. Trenutno zaprašen leži nekje v predalih. Hkrati pa ministrstvo za obrambo februarja 2002 ugotavlja, da dosedanja cilja zaposlitve 300 novih profesionalnih vojakov na leto ni bil dosežen še niti v enem letu. Kljub zagotovilom NATO že leta 1997, da bo Republika Slovenija v enem letu popolnila bataljon za sodelovanje v mednarodnih operacijah s 700 pripadniki, je bil leta 2000 popolnjen le s 225 pripadniki, januarja 2002 pa s 412 pripadniki. Stalna sestava Slovenske vojske je bila popolnjena 67% (mirnodobna formacija) in podobno. Do zastojev je prihajalo predvsem po letu 1994, čeprav bi moralo biti obratno, saj je DZ ravno v začetku tega leta sprejel zakon o temeljnih razvojnih programih za obrambo, ki bi lahko zagotovil več kot dobro materialno podlago nadaljnjega razvoja. Prej, v letih 1991-1994 je bila dinamika precej boljša. Tako je bilo pred osamosvojitvijo zaposleno v Republiškem sekretariatu za ljudsko

obrambo in Republiškem štabu Teritorialne obrambe skupno 197 delavcev, konec leta 1991 pa 2744 ter konec 1992 že 4374, od tega v Teritorialni obrambi 3689. Kljub novemu zakonu je trend obrambnih izdatkov glede na delež BDP od 2,05% BDP v letu 1992 padel tako, da je v letu 2000 znašal le še 1,22% in šele v letu 2001 je bil ta trend (1,44% BDP). Sredstva tudi za neprimerno oborožitev, vrh takšne pa predstavlja naku vladnega letala na račun modernizacijo Slovensk

Nedavno vložene spremembe splošne obveznosti v obliki zakona o vojaški dolžnosti so zgolj to, kar g zakona. Z njimi se ne tem, kakšna bo poklicna prostovoljna rezerva i reforma stala. To zakonodajalec določiti bah zakona o obrambi kopskih aktih. Smiselno te spremembe sprejem: Ob predstavitvi zakona dlagatelj omenjene jasno povedali, da p formo v okviru doslej sredstev, ki jih je Državi v programu razvoja SV 10 let. Zato so očitki sledili, že da je tak pre povsem neutemeljeni. tudi vladne študije. Tak bodo razmere še bistveno težje in bo časa za gladek prehod iz enega sistema popolnjevanja v drugega še bistveno manj.

URADNE OBJAVE OBČINE LOGATEC - 18. 3. 2002 - LN 3/2002 - stran 4

- dokazilo o odprtju žiro računa oz. transakcijskega računa in podpisni karton (potrjen s strani APP oz. banke), - samo v primeru, ko prosilec nima računa odprtega pri pooblaščenih banki,
- boniteta podjetja (BON 3) oz. bonitetno potrdilo o poslovanju zasebnika, ki ga izdajo banke samo v primeru, ko prosilec nima odprtega računa pri pooblaščenih banki.

Dokumentacija o poslovanju:

Zasebniki

Overjena napoved za odmero davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2001 s prilogami:

- bilanca stanja
- bilanca uspeha
- popisi listi terjatev in obveznosti
- odločbi o odmeri davka od dohodkov iz dejavnosti za leti 2000 in 2001 (če sta že bili izdani)
- podatki o poslovanju zasebnika med letom (obrazec NLB)
- potrdilo o poravnanih obveznostih državi (DURS).

Pravne osebe

- letno poročilo z računovodskimi izkazi za leti 2000 in 2001
- medletni podatki o poslovanju v tekočem letu (obrazec NLB) ali medletna bilanca uspeha in bilanca stanja

Dokumentacija glede investicije in namenske porabe kredita:

- predstavitve in utemeljitve investicije ter plan denarnih tokov za čas kreditiranja oz. investicijski načrt (odvisno od velikosti investicije)
- gradbeno ali adaptacijsko dovoljenje, kupoprodajna pogodba, računi in predračuni (odvisno od namena)

Dokumentacija v zvezi z zavarovanjem kredita:

- vpis zastavne pravice na nepremičninah na podlagi sporazuma (hipoteka)
- zemljiškoknjižni izpisek - star največ 8 dni
- cenitveno poročilo sodnega cenilca o nepremičnini
- kopija katastrskega načrta
- zavarovanje pri Zavarovalnici Triglav d.d., Ljubljana
- potrdilo o premoženjskem stanju kreditojemalca (Davčna uprava)
- izpolnjen vprašalnik - obrazec

10. Odobritev kreditov

Pooblaščen banki bo na osnovi sklepa Odbora za malo gospodarstvo o dodelitvi kredita obravnavala kredite kreditojemalcem v skladu z Merili in postopki za odobranje naložb v Novi Ljubljanski banki, d.d.

11. Pojasnila in informacije

Pojasnila in informacije ter potrebne obrazce v zvezi s tem razpisom dobijo prosilci na Občinskem uradu Občine Logatec, Tržaška c. 15, tel. 7590-600, Logatec in na sedežu Nove Ljubljanske banke, d.d., Ljubljana, Poslovalnica Logatec, Tržaška c. 19 a, pri ge. Andreji CVETKO in g. Stanislavu NAGODETU, tel.: 754 35 71 ali pri g. Alojzu JOŽLJU, tel.: 754 35 51, vsak dan od ponedeljka do petka med 8. in 14. uro po telefonu ali v poslovalnici, kjer dobite obrazec za oddajo prošnje.

Štev: 300-05/02-1
Logatec, dne 06. 03. 2002

OBČINA LOGATEC
ŽUPAN
Janez NAGODE, l.r.

Na podlagi 11.člena Odloka o proračunu občine Logatec za leto 2002 (LN št.2/2002) se v občinskem glasilu Logaške novice objavi

JAVNI RAZPIS

za dodeljevanje nepovratnih sredstev za male agromelioracije v občini Logatec

I.

Skupni znesek razpisanih sredstev za proračunsko leto 2002 je predvidoma 1.000.000,00 SIT.

II.

Do nepovratnih sredstev so upravičeni kmetje, ki izvajajo male agromelioracije v lastni režiji na posameznih zemljiščih v obsegu od 0,5 do 1 ha.

III.

Na razpisu lahko sodelujejo kmetje, ki izkazujejo tržne viške.

IV.

Prednost pri dodeljevanju sredstev bodo imeli programi, ki bodo na osnovi presoje strokovne komisije prinašali vsestransko pozitiven učinek in izpolnjevali sledeče:

Da je zemljišče za agromelioracije v I. območju kmetijskih zemljišč, da za ureditev niso bila vložena sredstva za to parcelo, da je vložena vrednost agromelioracije upravičena na osnovi vrednosti predelave, da je na obstoječih površinah že dosežena minimalna intenzivnost pridelave, da bo po opravljenem posegu mogoča strojna obdelava.

V.

Delež sofinanciranja malih agromelioracij iz predvidene višine sredstev proračuna za leto 2002 bo odvisen od njene vrednosti in števila prosilcev. Predvideno je do 50 % pokrivanje materialnih in storitvenih stroškov, povezan z deli agromelioracije. Ter 100 % pokrivanje stroškov nabave semen; vse na podlagi predloženih računov.

VI.

Prošnji se mora predložiti sledeče: kopija A in B obrazca neposrednih plačil za leto 2001, mapna kopija parcele - zemljišča, ki se meliorira (Geodetska uprava), posestni list za parcelo, kjer se izvaja agromelioracija, strokovno mnenje kmetijskega svetovalca, računi plačanih materialnih stroškov in semen (v kolikor je agromelioracija že v teku).

VII.

Rok za oddajo prošenj je 30 dni po prejemu Logaških novic, v katerih je ta razpis objavljen, rok dostave računov pa do 30.11.2002.

VIII.

Prošnja z vso zahtevano dokumentacijo oddajo prosilci na naslov: Kmetijska svetovalna služba, Tovarniška c. 3, 1370 Logatec, v roke g. Romanu Rupniku.

Žvrgolač

Žvrgolač je šolsko glasilo Osnovne šole Tabor, ki so ga izdali tudi v letošnjem šolskem letu. Glavna urednica letošnjega Žvrgolača, Anja Petek je bralce takole nagovorila: "Pozdravljeni! Naše šolsko glasilo je zopet zažvrgolelo. Leto 2001 je bilo Evropsko leto jezikov, zato smo to literarno zasnovano glasilo ubrali na temo jezik. Kaj je materinščina, smo spraševali šolarje, kakšen odnos imajo do materinščine pa smo povprašali ljudi, ki so bili povezani z našo šolo. Zapisali smo besede starejših, pisali v slengu, jeziku, ki nam je blizu, zbrali različne prispevke, pesmi, križanke, da vam ob branju zagotovo ne bo dolgčas. Prijetno branje!" V Uredniškem odboru Žvrgolača poleg Anje Petek sedijo še Ajda Matičič, Jurij Švajncar, Peter Meze, Matevž Justin, Martina Hajdinjak, Nina Pirc, Miha Brus, Andraž Pavlišič, Blaž Bešvir in Rebeka Vegelj. Objavljamo nekaj prispevkov iz Žvrgolača.

PRVE BESEDE

Oglašati sem se začela že pri šestih mesecih. To še niso bile prave besede, ampak bolj zlogi kot ba ba da, da. Pri devetih mesecih pa sem izgovorila prvo celo besedo. Ta beseda je bila mama. Tako mi je bila všeč, da sem jo cele dneve ponavljala. Nekaj časa sploh nisem hotela izgovoriti nobene druge besede. Kmalu pa sem ugotovila, da z besedo mama ne dobim vsega,

kar sem si zaželela. Zato sem začela ponavljati še druge besede. To niso bile čisto prave besede, ampak moje nove besede. Nameso r sem govorila l, izpuščala sem prve črke. Če me niso razumeli, sem bila jezna. Včasih so se smejali mojim besedam. Z meseci pa so postajali moji zlogi bolj smiselni in razumljivi. Učila sem se s poslušanjem in ponavljanjem. Vedno pa najraje izgovorim svojo prvo besedo - mama.

Nejka Šparemblek, 5.a

Jaz sam se ne spomnim svojih prvih besed. Tudi mami se bolj malo spomni, ker smo trije otroci. Nekaj stvari pa se le spomni. Menda sem najprej, kot vsak otrok, razpoznal besedi mami in ati, čeprav sem včasih tudi to kar zamenjal. Pravzaprav dolgo nisem izgovarjal celih besed, ko pa sem začel, sem povedal skoraj vse prav. Najbolj so me zanimale žive stvari, kot so mačke, psi, ptice. S prstom sem kazal nanje in čakal, da mi mami pove, kaj je to. Zato sem najprej znal reči besede, kot so:

muc - mijav, kuža - hov, hov, krava - mu. Ne smem pozabiti še bratov, ki pa sem ju imenoval Dej - Tadej in Tej - Matej. V današnjih časih se mami jezi, da sedaj toliko preveč govorim, kolikor sem do tretjega leta premalo. No, mogoče bo pa v naslednjih letih govorjenja ravno prav.

Klemen Miklavčič, 5.a

Jezični vrvež besed

Nabrušeni jeziki

Ko je nekoč po hiši odmevala pesem bratov Olsen, se je slišalo samo to: "Walking through the night, more and more I long to hold you ..." In je bilo drugače vse prav ter mirno: ati je bral časopis, mami tv spored, brat Nejc se je igral s svojim bagerjem, sestre Patricije pa ni bilo nikjer. Jaz sem seveda sedela v svoji sobi, od koder se je širil zvok glasbe.

Tako je bilo nekaj časa, ko se naenkrat zasliši: "Čela ulica nori ..." Iz Patricijine sobe. Mali Nejc je rekle samo svoj: "Uuuu!" Ati je spustil časopis iz rok in jezno zakričal proti vratom sestrine sobe. Pristisnil je na kljuko in hotel vstopiti, toda zaletel se je v vrata. "Kaj je to?" sem si mislila in stekla ven, za hišo. Povzpela sem se na skale in pokukala skozi sestrično okno. Pred vrati je stala pisalna miza. Stekla sem to povedat atiju. Mami je sestro med tem pregovarjala z lepimi besedami in ji obljubila čokolado, bonbone, puding, vokman ... Toda Patricija

ni bila tako neumna, da bi verjela. "Ne! Ne! Ne!" je vpila iz svoje sobe. Izrekli smo milijon besed. Nič ni pomagalo. "Hej, zakaj pa ne snamemo vrat s tečajev?" me je prešinilo. "Dobra ideja!" je odgovoril ati. In smo jih. Potem smo ji zaplenili radio.

Ko je gledala televizijo, sem se splazila v njeno sobo in Kingstone zamenjala z Wernerjem. Ati pa je rekl: "Pusti kasete, drugačne načrte imam z njo!" "Ne, to jo bo morda izučilo!" sem rekla jaz.

Tanja Teršar, 5.c

Zahvala

Ob smrti naše drage mame, stare mame, sestre in tete

Jožefe Lampe,
rojene Marinč

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in prijateljem, ki so nam v najtežjih trenutkih stali ob strani. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in sveče ter izrekli osebna in pisna sožalja.

Posebna zahvala celotnemu zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Logatec in sestri Heleni iz Jožefovega doma za skrb, vsestransko pomoč in moralno oporo v času njene bolezn.

Na koncu še zahvala moškemu pevskeemu zboru, Pogrebneemu zavodu Menart in Petku Kuncu ter domačemu župniku Janezu Selanu za dobro organizacijo in lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci vsi njeni

Kerti, o mama, si bila res več kot mama ...

Francka Leskovec,
Boštenčkova mama iz Hotedršice

Prisrčna zahvala vsem, ki ste bili naši dragi mami v njenih bridkih trenutkih življenja v pomoč, nam pa ob njeni smrti stali ob strani.

Njeni najbližji

Drobtinice s Planin

Na Podružnični osnovni šoli Rovtarske Žibrše so februarja letos izdali šolsko glasilo z naslovom Drobtinice s Planin. Pri izdaji Drobtinic so letos sodelovali učenci Mateja Gladek, Maruša Pišljari, Janja Turk, Janez Brenčič in Danijel Markič ter učiteljica Anica Žakelj. Nekatere prispevke smo objavili že v prejšnji številki Logaških novic, nekaj jih objavljamo v tej. Otroška dela so v Drobtinica razdeljena po sklopih: Čudežni vsakdan, Čudežni pravljicni svet, Čudežna potovanja, Čudežni svet živali in rastlin, Čudežna narava, Čarobno veselje, Čudežni svet palčkov in škratov, Čarobni svet črk in besed, Uganke, Ljubezenska zgodba in Želje. "Naše Drobtinice so zopet tu. Za Vas smo jih zbirali in upamo, da jih boste z veseljem pozabili. Samo pet nas je v letošnjem letu, zato je tudi drobtinic nekoliko manj. Kljub temu pa niso nič manj sladke in nič manj čarobne. Prepustite se čarovniji. Potujte z nami iz resničnega sveta, nazaj v stare čase, v veselje, do dežele palčkov. Poiščimo čarobno kroglo, da bo izpolnila skrite želje Vas in nas. Radi Vas imamo," je bralcu na pot zaželela učiteljica Anica Žakelj s svojimi učenci.

ČUDEŽNI VSAKDAN

Ali veš, kaj si? Ti si čudež. Edinstven si. V vseh letih, kar jih je minilo, ni bilo nikogar, kot si ti. Da, ti si čudež!

Jaz sem Mateja. Stara sem osem let. Rodila sem se v ljubljanski porodnišnici. Ko sem bila stara tri dni, sem se že prvič peljala z avtomobilom domov na Medvedje Brdo. Rada sem pila mleko in spala. Če pa mi ni bilo kaj prav, sem jokala. Rada sem ležala na trebuhu in držala glavico pokonci.

Ko sem že malo govorila, sem zmeraj, ko sem se polulala, rekla, da imam "čino" v hlačah. Takrat so se mi vsi smejali. Ko sem že hodila, sem mamici v kuhinji vedno prenašala lonce. Pri treh letih sem se že vozila s kolesom. Rada sem bila pri babici na kmetiji in ji kaj pomagala. Tudi rože sem rada zalivala.

Imela sem tudi vročinske krče. Takrat je mamico zelo skrbelo zame. Zelo je morala paziti, da nisem imela preveč vročine.

No, sedaj sem že velika in ni več toliko skrbi. Hodim že v drugi razred. Zelo rada plešem in pojem. V šoli smo se naučili že veliko lepih pesmic. Rada pišem, rišem, računam, telovadim, se igram. V šoli se lepo počutim in se dobro razumem s sošolci.

Mateja

Ime mi je Maruša. Rodila sem se v Ljubljani v porodnišnici. Ime sta mi izbrala ati in mami. Če bi bila fantek, bi mi bilo ime Mark. Mami pravi, da sem bila zelo priden dojenček. Zelo veliko sem spala. Do petega meseca sem pila pri mamici. Potem sem pila kravje mleko in jedla sadje. Že pri desetih mesecih sem začela hoditi. Bila sem zelo radovedna punčka in sem veselo klepetala. Rada sem bila v družbi in se igrala s punčkami. Ko sem malo odrasla, sem se veselila nedeljskih izletov. Pri šestih letih sem izgubila prve zobke in že začnjala brati.

Zdaj sem že velika in hodim v drugi razred. Nič več se ne igram s punčkami. Rada vzamem toaletno torbico in se naličim. Ati mi reče, da sem namazana kot šema.

Maruša

Dan

Ko se dan zbudi,
se mu v šolo mudi.
V šoli se dan uči,
potem pa se mu domov mudi.

Ko nalogo naredi,
med oblake pohiti.
Ko dan je zaspan,
luna prikuka na dan.

Ko dan zamiži,
se noč naredi.

Mateja

Moje živali

Doma imam papagaja, ki je zelo prijazen. Družbo mu dela moj glodač. Papagaju je ime Čopko, glodaču pa Skačko. Rada se igram s Čopkom in Skačkom. Rada tudi rišem in se grem zanimive igre. Kadar delam nalogo, Skačko vedno spi, Čopko pa me gleda in čivka. Rada imam naravo. Kadar sije sonce, sem vedno dobre volje, in tudi kadar sneži. Velikokrat peljem tetinega psa na sprehod.

Janja

Mateja

Zelena kapica in Sneguljčica

Nekoč je živel Zelena kapica. Mamica je Zelene kapici ukazala, da naj gre na obisk k Sneguljčici, ki je zelo zdrava. Zelena kapica je pripravila tobak, pizzo in kokakolo. Šla je skozi mesto in srečala dva policaja. Pogovarjala se je z njima in jima povedala, kje živi Sneguljčica. Policaja sta hitro odšla v stolpnico in eden je Sneguljčico odpeljal v zapor. Drugi policaj se je preoblekel v njene obleke. Prišla je Zelena kapica in vprašala: "Sneguljčica, zakaj imaš policijsko kapo?" Policaj je rekel, da se igra. "Zakaj pa imaš na polici lisice?" Policaj je odgovoril, da zato, da jo lažje odpelje v zapor.

Policaj je Zeleno kapico odpeljal v zapor. Drugi dan je hodil po hodniku in zagledal obe deklici skupaj. Spustil ju je, ker sta bili dobrega srca.

Mateja

Dan

Ko nastane dan,
se veselim.
Ko pa se dan prevesi v noč,
zakličem lahko noč.

Maruša

Kako so se igrali naši dedki in babice

Takrat, ko je bila naša mama majhna, ni imela igrač. S sestro sta zvijali kakšne cunje in to je bila punčka. Ko je hodila mami v prvi razred, ji je sveti Miklavž prinesel punčko, oblečeno v rjavo oblekico, sestri pa jo je prinesel v zeleni oblekici. Fantom je prinesel domine, doma narejene. Tega Miklavža so bili vsi veseli.

Janez

Jaz imam dve stari mami, mamo Marijo in mamo Kati. Imam tudi prababico Ivano. Povedale so mi, da včasih igrač niso kupovali. Igrali so se z žogo, ki so jo naredili doma. V satre nogavice so dali cinje in to je bila žoga. Tudi punčke so delali iz cunj. Balinali so z doma narejenimi balinčki. Ob večerih so igrali vovkalco s fižoli. Ampak niso se mogli dolgo igrati, ker so morali tudi kljekljati in pasti krave. Tudi moj stari ata se ni imel časa veliko igrati. Moral je služiti. Zelo si je želel kolesa. Naredil si ga je čisto sam iz lesa.

Janja

Logaške novice glasilo Občine Logatec. Naklada 4000 izvodov. Glasila prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Ustanovitelj: Občina Logatec. Izdajatelj: Mali d.o.o., Urednica: Petra Trček

JANJA

Kruh

Kruh v roke mama vzame
in odreže kosček zame.
Mene vse prevzame,
ker je najboljši
kruh od moje mame.

Mateja

Moji babici je ime Francka. Ko je bila majhna, je živela v Potoku. Povedala mi je, da je bilo življenje včasih drugačno kot danes. Živeli so zelo skromno. Jedli so le tisto, kar so pridelali doma in niso veliko kupovali. Igrač skoraj niso poznali. Moja babica se najbolj spominja punčke iz cunj. Zdelo se ji je zelo lepa in je zanjo lepo skrbelo. Kadar ji je bilo hudo, jo je vzela v naročje in jo popestovala. Spominja se še piščalke, domin in vrtavke. To so bile igrače iz lesa, ki jih je naredil njen oče.

Mateja

Moja babica Pavli se je rodila v Zaplani. V družini je bilo pet otrok. Dojančki takrat niso imeli igrač. Malo starejši otroci pa so za Miklavža dobili domine, karte, človek ne jezi se. Teh igrač so bili otroci zelo veseli. pozimi, ko je bil zunaj mrz, so šli na peč in se igrali. Prišli so tudi otroci iz vasi, kateri doma niso imeli igrač. Punčke so jim naredili iz cinj, toda moja babica pravi, da punčk ni marala. Najraje je imela žive igračke, mucke in kučke. Iz kartonske škatle je naredila voziček in vpregla mačko.

Tako se je v otroštvu zabavala moja babica.

Maruša

Čudežni svet pravljic in zgodb

Pri nas na Medvedjem Brdu
že pravljice zore,
že pravljice zore,
a vse Mateja poje.

Požrešno vsak večer,
Mateja knjigožer,
poje vse, kar dobi
na primer palčke tri,
lepo Sneguljčico
in zaspano Trnuljčico.
Dobra je tudi debela Pehta,
ki v gorah rožice tehta,
pa Vilma, ki spet leti,
in ribica,
ki luske srebrne deli.
In še in še in še.

Kaj bo, ko zmanjka hrane,
in ko nastane molk?
Po vas nemara plane
in vas požre ta volk!

Mateja

Obiskal sem Sneguljčico

Nekega dne sem šel v gozd.
Hodil sem po gozdu in sem
prišel do hišice. Odprla mi je
Sneguljčica in me spustila v
hišico. Postregla mi je s čajem
in piškoti.

Danijel

Nekoč sem odšel na potep.
Prišel sem do stare, majhne
koče. Bil sem zelo utrujen. V
koči sem zagledal majhne
posteljice in se vlegel nanje. Čez
nekaj časa je prišlo v kočico lepo
dekle. Prav njo sem iskal. Bila je
Sneguljčica.

Začela sva se pogovarjati.
Sneguljčica mi je tudi postregla
s čajem in piškoti.

Janez

Jaz v pravljicni deželi

Ko sem prišla v pravljicno
deželo, sem opazila napis.
Prebrala sem, kako se moramo
obnašati, če pridemo v to
deželo.

Takole je pisalo:

1. Ne smeš trgati rož!
2. Bodi prijazen do škratov!
3. Ne plaši živali!
4. Ne smeš pohoditi hišic!
5. Bodi prijazen do rož!

Stopila sem v pravljicno deželo
in spoštovala vsa pravila.

Maruša

Jaz sem Mateja. Pravkar sem se
pripeljala v pravljicno deželo z
lesenim avtomobilom, ki mi ga
je podaril stric. V tem
nenavadnem avtomobilu se
vozijo igrače, zdravje in veselje.
Rada imam otroke, zato jih
zmeraj razveselim s skromnimi
darili. Tisti otroci, ki pa v moji
lepi deželi ne ubogajo, se
morajo poboljšati. Potem pa jim
spečem najboljšo torto na
svetu.

Imam tudi pojočo travico. Če
otrok vanjo pihne, mora lepo
zapeti. Ali bi zapela tudi vam?

Mateja

Moj muček

Jaz imam mucka. Zelo ga imam
rad. Je črne barve in se rad
crklja. Nekoč ga je moja sestra
Špelca pobarvala z nafto. Nekaj
dni je bil ves bolan. Ležal je v
kurilnici.
Sedaj je spet zdrav in vesel.

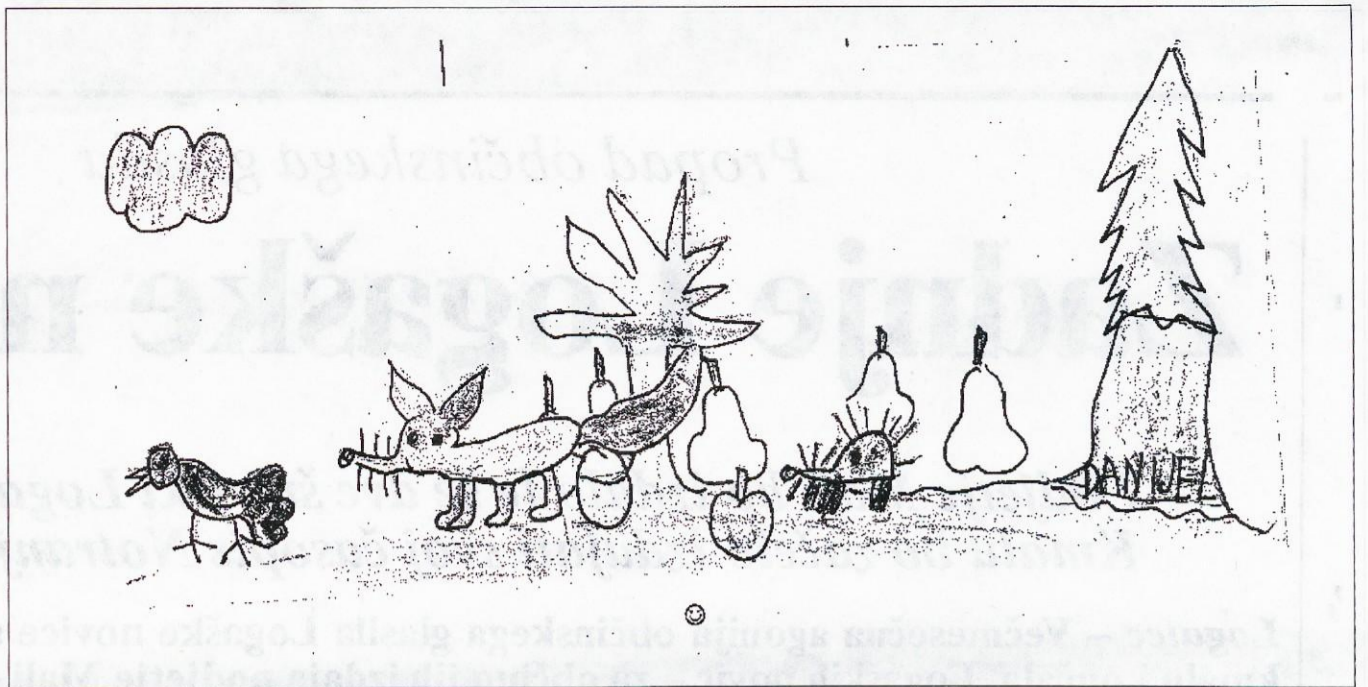
Janez

Janko in Metka

Nekoč sta živela fantek in punčka. Bila sta Janko in Metka. Gledala sta skozi okno in videla, kako pada dež. Odpravila sta se ven. Janko je vzel s seboj žvečilne gumije.

Zunaj je bilo že mračno. Janko je za sabo spuščal žvečilne gumije. Na poti sta srečala sedm palčkov. Skupaj so prišli v mešani gozd in zagledali hišo iz sladkarij. Janko je vzel bonbon, ki je visel s strehe. Potem so se hoteli vrniti domov, toda žvečilnih gumijev ni bilo več. Živali v gozdu so vse požvečile. Janko se je prestrašil. Palčki so obljubili, da ju bodo oni spremili domov. Janko in Metka pa sta vedela, da ni tako lahko. Metka je zagledala senco zraven Jankota in zavpila. Palčki so se prestrašili in zbežali. Pa ni bilo nič hudega. Bil je kenguru, ki je otroka odnesel nazaj domov.

Maruša

Stopili smo v stare čase

Nekega jutra sem se zbudila in sem zaslišala kikirikanje petelina. Malo sem še poležala v postelji, nato pa sem se oblekla v toplo flanelasto srajco in dolgo volneno krilo. Obula sem cokle. Potem sem šla v kuhinjo. Za zajtrk sem jedla močnik, ki sem ga zajemala iz sklede z leseno žlico.

Potem sem si na rame obesila leseno torbo in peš odšla v šolo. Po eni uri hoje sem bila že čisto zadihana. Ko je v razred prišla učiteljica, smo jo vsi pozdravili: Zdravo! Janja pa je zamudila. Prišla je šele ob pol desetih. Ko je vstopila v razred, je pozdravila: Hvaljen Jezus! Vsi smo se smejali. Potem je bil odmor za malico. Jaz sem malicala suhe hruške. Ko sem se vračala iz šole, sem imela veliko družbe, saj je bilo pri vsaki hiši veliko otrok. Doma sem morala mami pomagati na njivi. Pobirali sva krompir. Zvečer sem pomagala pripraviti večerjo. Po večerji sem utrujena legla v posteljo in zaspala.

Mateja

Neke noči sem sanjala, da sem živela v starih časih. Živela sem pri družini, kjer je bilo veliko otrok. Z nami so živeli še gospodar in gospodinja, dedek in babica ter pastir. Jaz sem bila pesterna. Bilo me je strah, če bom zmogla paziti najmlajšega otroka. Čez dan sem pazila na njega. Veliko sem se igrala z njim. Rajši pa sem se igrala z malo večjimi otroki. Zato sem bila kregana od gospodinje. Zvečer, ko sem dala fantiča spat, sem šla na peč. Z drugimi otroki sem se igrala igro s fižolčki. Zraven pa smo jedli suhe hruške in pili mleko. Poslušali smo, kako so starejši pripovedovali razne zgodbe. Bilo nam je lepo. Zjutraj, ko sem se zbudila, sem ugotovila, da so bile to samo sanje. Bila sem žalostna.

Maruša

Ko sem zjutraj odprla oči, je prijetno zašumelo seno, na katerem sem spala. Šla sem v hišo, kjer je mama kuhala žgance. Ko sem pojedla, mi je dala v žep par suhih hrušk. V roke sem vzela tablico in stekla v šolo. V šoli je učiteljica pisala na veliko tablo, mi pa na malo, saj zvezkov nismo imeli. Če nismo bili pridni, nas je udarila s palico. Popoldne sem pomagala mami delati butarice. Včasih sem morala pasti krave. Zvečer sem utrujeno legla spat na seno.

Janja

Nekega dne sem stopil v stare čase. Vse je bilo drugače. Nismo imeli televizije in ne radia. Tudi elektrike nismo imeli. Svetili smo si s petrolejkami. Namesto s traktorji smo vozili seno z voli in konji. Vse smo delali ročno. Ob zimskih večerih smo fantje delali košare. Dekleta so predla in štrikala. Žal mi je bilo, ko sem se moral vrniti nazaj.

Janez

Bila sem v Mongoliji

Na avion smo se usedli na letališču Brnik. Vozili smo se osem ur. Pristali smo v Mongoliji. Domačin nas je peljal do hišice, kjer smo preživeli počitnice. Hišica je bila lesena.

Prvi dan smo počivali od naporne vožnje. Drugi dan pa sem že spoznala prve prijatelje. Otroci iz Mongolije so me naučili jahati konja. Prvič sem tudi videla jaka in velboda. Izvedela sem, da imata gosto dlako, ki ju varuje pred mrazom. Predzadnji dan našega dopusta smo doživeli hud vihar. Bili smo kar malo prestrašeni. Težko sem se poslovila od svojih prijateljev. Za spomin sem jim pustila mojo verižico in jim obljubila, da bom še prišla.

Maruša

Med počitnicami sem bila v Mongoliji. Peljala sem se z letalom. Vozila sem se osem ur. Če pa bi potovala z vlakom, bi potrebovala celih šest dni.

Ta dežela je na daljnem vzhodu. Je zelo nenavadna dežela. Tam imajo zelo malo padavin in velik del Mongolije je puščava. Na manj suhih tleh uspeva trava, ki ji rečemo stepa. Tam pasejo živino. Ko živalim zmanjka hrane, se morajo seliti. Srečala sem tudi mongolske otroke. Živijo v šotorih in znajo jahati konje.

Živali, ki živijo tam, morajo dobro prenašati vročino, sušo, peščene viharje in pomanjkanje hrane. Te živali so kamele in jaki. Poleti je bilo čez dan zelo vroče, ponoči pa je bilo hladno. Spala sem v šotoru. Ko so se počitnice končale, me je neki gospod z motorjem odpeljal na letališče. Vrnila sem se v Slovenijo in ugotovila, da je tukaj zelo lepo. Povsod je lepo, a doma je najlepše.

Mateja

Ko sta bila mami in ati majhna

Enkrat, ko bo mama majhna, ko bo majhna in poredna, vsa polulana in sladkosnedna, sedla Mateja bo za volan. To bo enkrat, kar en dan.

Mateja

Nekega dne, ko sem prišla iz šole, kaj sem videla. Ati in mami sta se pomanjšala. Nekaj slišim. Joj, mami se joka! Kaj naj naredim? Pokličem sestro Ano. Skupaj jo dava spat.

In potem, ati. Lačen je. Kaj naj mu skuham? Mleko bom pogrela. Atiju dam mleko in je priden. Ko je ura pet, moram v hlev. Ko opavim v hlevu, moram z avtom po brata Erika. Končno je večer in grem lahko spat. Ponoči se zbudim in kaj vidim?

Mamin obraz. Spet velik. Močno jo stisnem in rečem, da se to nikoli več ne bo zgodilo.

Maruša

Enkrat, ko bo mami majhna, bo tečnarila dan in noč. Ko ji bom pa dudo dala, mi bo rekla lahko noč. To bo enkrat, kar en dan.

Maruša

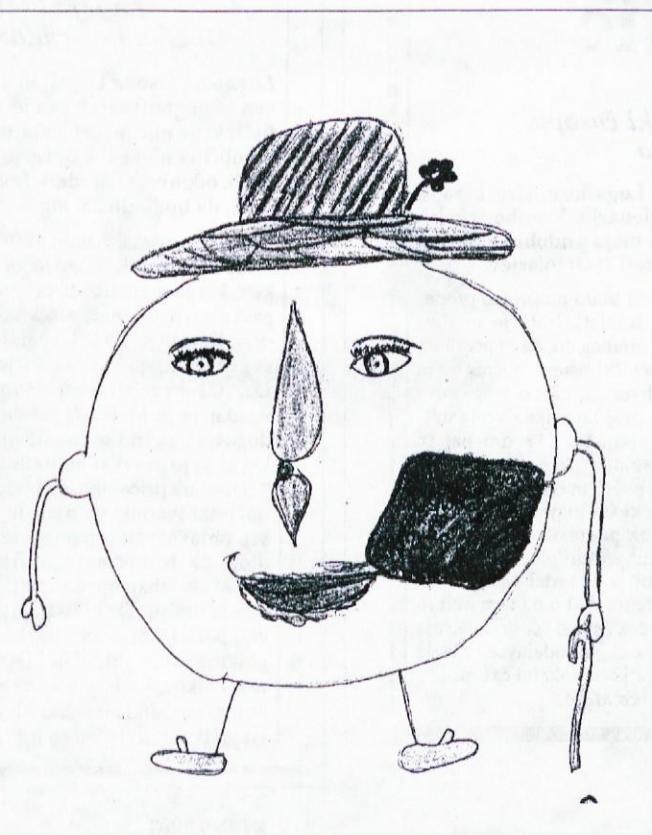
Včeraj sem prišla domov. O nikomer ni bilo ne duha ne sluha. Nikogar ni bilo, le brat Peter. On je že iskal atija in mamico. Ko sva skupaj vse po dnevni sobi preiskala, sem šla jaz v kuhinjo.

Tam sem zagledala mamico. Bila je čisto majhna. Aha, mamico sem že našla. Zdaj moram poiskati še očija. Šla sem v garažo in tam zagledala lestev. Na njej je bil oči, majhen kot palček. Vsi smo spet skupaj in postali smo lačni. Kaj pa zdaj?

Poklicala sem teto Matildo. Vprašala me je, kaj bi jedli. Odgovorila sem, da bi pito. Teta je vzela predpasnik, si ga zavezala okoli pasu in pričela peči. Mamica je hotela pomagati, zato bi jo kmalu zavila v pito. Med tem časom sem jaz šla posesat dnevno sobo. Ko je prišel oči, bi ga bila kmalu posesala. Teta Matilda je bila huda.

Zato sem poiskala imenik in poklicala čarovnika. Kmalu je prišel. Razložila sem mu, kaj je narobe, in on mi je svetoval takole. Narediti moram tri dobra dela in čarovnije ne bo več.

Mateja

Bila sem pismo v poštarški torbi

Jaz sem pismo. Že od novega leta potujem po svetu. To je dogodivščina. Napisal me je neki fantek z imenom Miha. Napisal je takole:

Draga babica!

Lepo te pozdravljam.

Kako si kaj?

Jaz že znam smučati.

Smučati me je naučil moj očka.

Tebi želim veliko zdravja in sreče.

Tvoj vnuk Mihec.

Ko me je napisal, me je dal v ovojnico, jo zaprl in nanjo nalepil znamko. Nato je napisal naslov. To me je zelo žgečkal. Potem me je nesel v poštni nabiralnik. Tam sem dolgo čakal sam. Za dobro voljo sem si zapel. Kmalu me je prišla roka poštarja in me odnesla na pošto. Tam sem srečal še veliko pisem, razglednic in dopisnic. Gospa poštarica mi je pritisnila žig. To me je zelo bolelo. Potem me je dala v poseben zaboj, kjer sem malo zadremal.

Ko sem se zjutraj zbudil, sem se znašel v poštarški torbi. Naenkrat me je prišla poštarjeva roka in me izročila v druge nežne roke. Ugotovil sem, da je to babičina roka. Babica me je hitro odprla, prebrala in me položila na najlepšo polico v dnevni sobi. Poklicala je vnuka in se mu zahvalila. V nedeljo se je odpravila k njemu na obisk. Ko se je vrnila, sem jo še zmeraj čakal. Kadar je sama, se vsede na kavč, me vzame v roke in me znova prebere.

Jaz in babica sva zelo srečna, saj imava drug drugega zelo rada.

Mateja

Sem pismo. Napisala me je Sara Rupnik. Oddala me je v poštni nabiralnik v Gornjem Logatcu. Poštar me je vzel iz nabiralnika in me odnesel na pošto v Rovte. Tam je vsa pisma z menoj vred naložil v svojo torbo poštar Simon. V torbi so mi delale družbo kartice, dopisnice in pisma. Začeli smo se pogovarjati. Kdo kam potuje? Pogovarjali smo se, igrali smo se in si celo priredili zabavo. Poštar Simon nas je prevažal po Rovtah, Cestah in končno smo prišli tudi v Rovtarske Žibrše. Ustavili smo se pri hiši s številko 35. Poštar Simon je odprl torbo in začel brskati po njej. Kmalu me je zagrabil in odnesel v hišo. Deklica Ana me je bila zelo vesela. Takoj me je odprla in pogledala v mojo notranjost.

Maruša

Zlata ladja

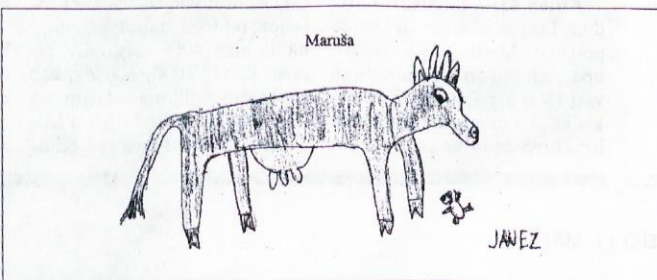
Ko sem se ponoči zbudila, se je skozi okno posvetilo nekaj svetlečega. Pogledala sem in zagledala zlato ladjo. Ta ladja ni bila navadna ladja. Če si hotel, te je ponesla po gozdu. Šla sem na ladjo in odnesla me je daleč v gozd. Tam sem srečala deklico, ki je imela rdečo kapico. Ime ji je bilo Rdeča kapica. Šla je k babici. Babica je bila bolna, zato je morala hiteti. Vprašala sem, če se pelje z menoj. Razveselila se je in stopila na ladjo.

Mateja

Bil je lep sončen dan. V hiši mi je bilo zelo neprijetno. Odličila sem se, da grem v gozd. Šla sem.

Ko sem prišla v gozd, sem zagledala zlato ladjo. Vozil jo je čarovnik. Vprašala sem, ga, če me odpelje v Ameriko. In me je odpeljal. Tam sem videla veliko stvari. Potem sem si zaželela spet videti atija in mamico. Ko me je čarovnik pripeljal nazaj, sem ju močno stisnila. Povedala sem jima, koliko lepega sem doživela na ladji. Prosila sem ju, če gresta z menoj in res sta šla.

Maruša

Propad občinskega glasila

Zadnje Logaške novice

Podjetje Mali bo izdalo le še dve številki Logaških novic
Kmalu bo začelo izdajati svoj časopis Notranjske novice

Pi
Obo
do
Vr
sin
do
bo
svi

O

Ju
Vr
mi
slc
lov
bo
Di

I

bc
kc
Iv
tn
Št
ga
na
ur
13
A
8C
ja

Logatec – Večmesečna agonija občinskega glasila Logaške novice se bo, kot kaže, prav kmalu končala. Logaških novic – za občino jih izdaja podjetje Mali – več ne bo, vsaj ne v doslej znani podobi. Po novem letu je izšla črno-bela in tanka številka, načrtujejo pa le še dve taki.

Kot je povedal logaški župan **Janez Nagode**, je občinski svet na zadnji lanski seji sprejel sklep, da bo ostala naročnina še naprej 270 tolarjev za izvod. Občina v vsaki številki zakupi dve strani za svoje potrebe, v časopisu pa objavlja tudi uradna sporočila.

Vendar je izdajatelj, podjetje Mali, občini poslal odpoved pogodbe. Poleg januarske številke namerava izdati samo še dve. Zdaj se na občini ubadajo z vprašanjem, kako bi lahko Logaške novice kot občinsko glasilo še naprej izhajale. Vse kaže, da bo to tudi tema za razpravo v občinskem svetu, kjer se bodo morali znova dogovoriti, kakšno bodo obveščali ob-

čane in koliko denarja je občina za to pripravljena nameniti.

Položaj Logaških novic se je močno poslabšal lani poleti, ko je občina nehala subvencionirati izhajanje svojega glasila in predlagala uvedbo naročnine. To je lastnik izdajatelja **Anton Mali** sicer sprejel, a naročnikov ni bilo dovolj. »Do zaostritve spora in prekinitve pogodbe z občino je prišlo predvsem zato, ker župan ni hotel podpisati dodatka k pogodbi iz leta 1999, v katerem bi bilo jasno opredeljeno, da je naročnina na Logaške novice 270 tolarjev za izvod. Pol leta smo pobirali naročnino, čeprav je v pogodbi zapisano, da časopis brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v občini,« pravi Mali. Pou-

daril je, da bodo zato izdali poleg januarske še dve številki na 12 črno-belih straneh, kakor je zapisano v pogodbi. Za večji obseg in barvni tisk do januarske številke se je izdajatelj odločil sam, da bi bil časopis lepši in zanimivejši za oglaševalce.

Po Malijevih besedah je zanj poglavje z Logaškimi novicami končano. S sodelavci, ki so mu jih pomagali delati, bo namreč začel izdajati nov časopis. Imenoval se bo Notranjske novice in bo štirinajstdnevnik, v njem pa bodo poročali o dogodkih v logaški in cerkniški občini. Prva številka bo izšla 24. januarja.

Zdenko Matoz

Preoblikovanje lokalnih občil

Negotova usoda Logaških novic

Občina je prenehala sofinancirati občinski časopis
Zbiranje naročnikov do 25. maja

Logatec – V teh dneh je izšla zadnja številka občinskega časopisa Logaške novice, ki jo je še sofinancirala občina – v prihodnje zanj ne bo več namenjala denarja. V prihodnje bo verjetno še izhajal, če bo izdajatelj, podjetje Mali, uspelo do 25. maja pridobiti najmanj 1800 naročnikov, ki bi bili pripravljene za polletno naročnino odšteti 1600 tolarjev.

Logaški župan **Janez Nagode** nam je povedal, da občina nima več sredstev za sofinanciranje takšnega občinskega časopisa. Zagotavljanje denarja, da bi ga lahko v tolikšnem obsegu in ob teh stroških 11-krat na leto brezplačno prejela vsa logaška gospodinjstva, bi bilo preveliko breme za proračun.

Anton Mali, odgovorni urednik Logaških novic in lastnik podjetja Mali, ki jih izdaja, upa, da bodo do 25. maja zbrali vsaj 1800 naročil. Tolikšna naklada bi omogočala izhajanje lista brez denarne pomoči ob-

čine. Pristavil je še, da je bilo tak zaplet slutiti že na začetku leta, ko je bil v proračunu zagotovljen denar komaj za polletno izhajanje. Kot načrtuje, naj bi bil časopis najprej mesečnik, pozneje, če bi ga lahko prodajali tudi na Cerknškem, pa bi morda izhajal vsak drugi teden.

Stroški izdaje ene številke Logaških novic so 950.000 tolarjev, od tega stane pošiljanje na dobrih 4000 naslovov po pošti kar 150.000 tolarjev, kar znese dva milijona tolarjev na leto. Občina, ki je lastnica Logaških novic, se je sprva odlo-

čila, da bodo preprosto prenehale izhajati. Nato je uredništvo predlagalo, da bi prešli na naročniški sistem, občina pa bi se obvezala, da bo v časopisu še naprej objavljala svoja uradna sporočila. Te dni naj bi podpisali aneks s takšno vsebino k pogodbi o izdajanju časopisa, ki sta jo podjetje Mali in občina podpisala pred dvema letoma za štiri letno obdobje.

Kot je povedal Mali, ni izključeno, da bo na tem območju čez nekaj časa zdajšnja mlada ekipa sodelavcev začela izdajati svoj lokalni časopis.

Zdenko Matoz

Izšle Logaške novice

Zadnja brezplačna številka občinskega časopisa
Občina bo vendarle delno še sofinancirala njegovo izhajanje

Logatec – Usoda Logaških novic, časopisa občine Logatec, ki jih izdaja podjetje Mali, je še vedno negotova. Občina je v letošnjem proračunu zagotovila denar za polletno izdajanje lista, ki ga občani prejemajo brezplačno. Pred mesecem dni je župan **Janez Nagode** rekel, da občina nima več denarja za sofinanciranje izhajanja časopisa v takem obsegu. **Anton Mali**, odgovorni urednik Logaških novic in lastnik podjetja Mali, pa je na začetku še maja upal, da bodo do 25. maja zbrali vsaj 1800 naročil, kar bi jim omogočilo izhajanje.

Kot je povedal **Anton Mali**, so do roka dobili 800 naročnikov, kar je premalo, da bi Logaške novice izhajale še naprej. Kazalo je, da je bila majška številka zadnja, ki so jo Logaščani prejeli brezplačno, vendar se je Mali z županom dogovoril za izid še ene številke, ki so jo pravkar natisnili.

Urednik pričakuje, da bodo občinski svetniki na naslednji seji obravnavali županov predlog, da bi občina vendarle plačevala izhajanje dveh strani v časopisu. Če bi to trajalo vsaj pol leta, bi si verjetno Logaške novice pridobile 1800 naročnikov, kolikor jih potrebujejo za redno mesečno izhajanje. Poudaril je, da so igrice

s sofinanciranjem oziroma nesofinanciranjem politična zadeva, saj so svetniki brez držkov podprli občinski proračun, ki je zagotavljal denar za izhajanje časopisa le za pol leta. Sedaj pa bodo skušali praviti storjeno. Gotovo so se zavedeli, da ni sprejemljivo, da bi bil občinski časopis povsem neodvisen. Nekaj vpliva bi bilo vendarle dobro obrniti, kakor se je zgodilo ob prodaji občinskega radia Notranjski radio Logatec in se dogaja ob lastninskem preoblikovanju lokalnega televizijskega omrežja.

Logaški župan **Janez Nagode** je potrdil Malijev besede, da bodo na občinskem svetu

spet obravnavali sofinanciranje izhajanja Logaških novic. Skliceval se je na obveznost občine, ki mora obveščati občane o svojem delovanju. Časopisa ne bodo sofinancirali v celoti kakor doslej, tako da bi ga lahko občani še prejeli brezplačno. Občina bo v resnici kupila dve strani časopisa in ju tudi polnila z vsebino. Poleg tega bo redno objavljala vsa uradna sporočila in drugo, kar je pomembno za občane. Približno 1,5 milijona tolarjev za dodatno financiranje časopisa bodo zagotovili z ravnanskom proračuna, ki ga bodo morali pripraviti zaradi večjega priliva ob načrtovanega.

Zdenko Matoz